

KUNSTHAL CHARLOTTENBORG



schreck, 12.8.13.

Miriam Cahn
ME AS HAPPENING
8 Okt 20 – 21 Feb 21

erindring
glemsel
kvindekunstnerjeg

jeg
ville være bygningsarbejder
snedker
musiker og
forfatter
jeg
ville tegne bygge snitte save konstruere
skrive opfinde
komponere dirigere
og
gå min vej stå i vejen iagttage
altid
hver dag
hver dag være aktiv
passioneret dedikeret koncentreret
hver dag
tænke med hænderne
arbejde som var det en leg
og frem for alt
være mig
og alene

jeg
ville være kunstner
Picasso
Munch Goya Michelangelo
lave uendelige søjler som Brancusi
dyr som Franz Marc
engle som Klee
være kunstner
ubetinget
absolut
fri
leve som en mand
men men
aldrig være en mand
jeg
ville være kvinde
og og og
leve som en mand
arbejde som en mand
aldrig nogensinde tjene nogen
aldrig aldrig aldrig
presses ind i rollen som
hustru mor muse kæreste partner
aldrig
i livet
aldrig

jeg blev kunstner
først lærte jeg
verden som den fremstår
så glemte jeg den

jeg blev kunstner
lærte alt
glemte alt
alt alt alt
begrebet kunst
billedet af kunstneren
og samtlige regler for teknik og form

at være kunstner
er det store privilegium
at glemme alt og alle
at genopfinde arbejdet med kunsten
jeg
lærer ved at glemme
jeg
arbejder løbende
og glemmer løbende hvad jeg laver

begynder forfra hver dag
sisyfosagtigt
men men men
uden den klassisk maskuline lidelse
med et åbent sind
åben sindig hurtig koncentreret
redder livet på daglig basis

opfinder hver dag
så alt arbejde er ligeværdigt
lige lige lige
hjemme hos mig ser man ingenting
mit arbejde er
usynligt
ryddet væk
gemt af vejen
sorteret og usynligt

hjemme hos mig hænger ingen af mine
billeder
hvorfor skulle der det
færdigt arbejde
ryddet væk
og gemt af vejen
men aldrig
aldrig aldrig aldrig
virkelig aldrig
nogensinde
smidt ud og kasseret

den mindste tegning er på lige fod med
den største
installation!
oliemalerier på lige fod med akvareller!
film med video!
at skrive er lige så godt som at
fotografere og snitte og synge!

ingen selektion!

hvorfor have
det dér finale
tilsyneladende geniale
enkeltstående værk
der anbringer kunstneren
gudeagtigt fjernt
højt hævet over almindelige dødelige

hvorfor have
noget der er ringere eller bedre
i arbejdet med kunsten er alt godt
eller dårligt
alt alt giver mening
når det hele ikke kan nytte noget
og det meningsfulde
er overflødigt
uden brugsværdi
kunsten skal virkelig
altid
ubetinget
være
fri

men rutine
er døden for min måde at arbejde på

rutine!
ikke at forveksle med færdigheder
med at øve sig på et instrument
hver dag
hele livet
at øve sig
forstå og beherske
hele tiden hele tiden øve sig på ny
øve sig kropsligt intellektuelt spirituelt

se med øjnene
tænke med hænderne
gå med arme og ben og fødder
min hjerne er min krop
alt er lagret derinde
alt alt alt

hele verden
hele mit liv
én stor flod
hvis vand i dag
flyder mod sin afslutning
bred og langsom

sådan arbejder jeg.

miriam cahn 15.9.2013

Introduktion Henriette Bretton-Meyer

Miriam Cahn (f. 1949) er én af sin generations vigtigste kunstnere. I sin første separatudstilling i Danmark præsenterer den schweiziske kunstner et udsnit fra et omfattende og alsidigt kunstnerskab. Hun har gennem sin mangeårige karriere arbejdet sideløbende med flere forskellige kunstneriske udtryk, heriblandt performance og film; udstillingen på Kunsthal Charlottenborg rummer værker i kridt, trækul, pastel og akvarel på papir, fotografi og tekst såvel som oliemaleri.

Udstillingens mange figurative værker er vidt forskellige i skala – fra det intime til det monumentale – og nogle er forbundne i serier. De kan være foruroligende direkte eller på grænsen til det drømmeagtige og ofte præget af en tvetydighed mellem det stille og det voldsomme, mellem det personlige og det almengyldige. Her er de energisk sammenstillet og installeret af kunstneren for tilsammen at udgøre ét samlet udsagn: *ME AS HAPPENING*.

Miriam Cahn er en kompromisløs kunstner, der altid har arbejdet fra et feministisk ståsted med ligestilling som en helt grundlæggende værdi. Med vrede og frustration som kreativ drivkraft udfordrer hun århundreders mandsdominerede kunsthistorie ved at tildele den afbildede kvinde en ny, aktiv rolle. Hos Miriam Cahn kaster kvinderne ikke blikket genert ned men stirrer direkte tilbage på beskueren. De har en fremtrædende seksualitet, der ikke gemmes af vejen, de føder børn, de ældes. Menneskekrop og magtforhold afdækkes, og aktuelle politiske konflikter som migration, krig og flugt undersøges. Andre værker tager udgangspunkt i konkrete steder, hun har opholdt sig, såsom bjerglandskabet i det sydlige Schweiz, hvor hun bor.

Planlægningen af denne udstilling har været længe undervejs, og for flere måneder siden besluttede Miriam Cahn med kendskab til Kunsthal Charlottenborgs arkitektur at de to værkserier *schlafen* [at sove] og *altich* [gammel-jeg] skulle udstil-

les i hvert sit rum uden følgeskab af andre værker. Et tredje rum blev dedikeret til værker fra 00erne. De øvrige værkers sammensætning og placering i udstillingens tre første rum blev derimod først besluttet en uges tid inden udstillingens fernisering, da Miriam Cahn var i København for selv at installere udstillingen.

Udstillingens titel peger på kunstnerens improviserede men præcise måde at arbejde på; udvalget og sammenstillingen af disse specifikke værker i netop disse rum. Den er dog samtidig en reference til 1960'ernes 'happenings', hvor kunstnerens egen krop spillede en central rolle. Det gør den også for Miriam Cahn, for hvem det at skabe værker i atelieret og dernæst installere dem i udstillingssalene er en fysisk aktivitet tæt knyttet til kroppen og dens formåen.

Miriam Cahn har gennem sin karriere arbejdet med et grundsyn om ligestilling, det være sig mellem kønnene, mellem mennesker og dyr og mellem hendes mange forskellige typer af værker. For hende er den mindste tegning lige så vigtig som det største maleri, en film kan besidde de samme kvaliteter som en performance, en hastigt udført skitse er helt på niveau med et maleri, der er blevet til over flere måneder.

Hun gør op med ideen om det enestående og altoverskyggende mesterværk: Nogle gange tager hun udgangspunkt i et tidligere værk, så man kan genfinde det samme motiv flere steder i udstillingen. Andre gange ændrer hun på et værk eller slet og ret overmaler det ved en senere lejlighed.

Kunstnerens ønske om at opløse fasttømrede hierarkier kommer sågar også til udtryk i hendes tekster og titler, som enten skrives udelukkende med små eller store bogstaver (på tysk, der er hendes modersmål, har alle substantiver fx normalt stort begyndelsesbogstav). Udstillingens titel er et godt eksempel, og værker i udstillingen har titler som *MARE NOSTRUM*, *meine persönliche wolke* [min personlige sky], *mit offenen augen träumen* [at drømme med åbne øjne] eller *so fühle ich mich* [sådan føler jeg mig].

Samme konsekvens finder man i de læn-
gere tekster, hun skriver.

Miriam Cahn trækker på egne erfaringer og observationer og vender ofte tilbage til tidligere værker for at skabe en dialog mellem det personlige, det natur

lige og det historiske. Udstillingen består hovedsageligt af værker fra de sidste 25 år, heraf en del nyere værker, der tilsammen og gennem kunstnerens dynamiske og rytmiske ophængning er *ME AS HAPPENING*.

ME AS HAPPENING

Miriam Cahn

ME AS HAPPENING er en fortsættelse af mine udstillinger fra sidste år med titlen: ICH ALS MENSCH – I AS HUMAN og er mere personlig.

det har altid være helt centralt for mig selv at installere mine udstillinger, men i de seneste udstillinger er den fysiske hurtige installering kommet til at stå endnu stærkere, også fordi jeg er ældre nu.

hurtig betyder i denne sammenhæng, at jeg finder en musikalsk hurtig rytme. værkerne skal også være lette nok til, at jeg kan bære rundt på dem alene og hurtigt sådan som jeg gør det i mit atelier – jeg arbejder altid alene = autonomt. det dansende aspekt handler også om at bevæge sig hurtigt rundt i rummene med værkerne, og denne flytten dem rundt og placeringen fører så frem til den gældende, fulgyldige udstilling nærmest som et filmstill. i dag ser udstillingen anderledes ud end den vil gøre i morgen – det er den version, der lige nu er oprettet, der gælder og skal udsige sin klang.

som ung kunstner i '60-70'erne blev jeg eksistentielt påvirket af de fysiske og politiske aspekter af fluxus og happenings. først og fremmest begejstredes jeg af den helt nye performance- og videokunst, som blev udført af et usædvanligt stort antal kvindelige kunstnere – deres kroppe var politiske redskaber. men jeg har altid selv ønsket at holde mig til mine "traditionelle" materialer.

ME AS HAPPENING betyder også på mit eget personlige engelsk: alt, hvad der sker med mig, eller det her er hvad der sker med mig, eller jeg er hvad der sker med mig – hvad der sker i verden – hvad der sker med mig, og hvordan disse daglige begivenheder flyder gennem mig og bliver brugt af mig.

jeg udvikler derfor mine udstillinger meget langsomt i en musikalsk langsom rytme, og indfaldene kommer og går, indtil jeg fanger indfanger! det øjeblik som kan skabe udstillingen til netop disse specifikke rum. jeg vælger derefter de værker, der passer til.

dermed underminerer jeg den mandlige kunstkanons mesterværkstyngde: jeg har ikke til hensigt at løse noget, implementere noget, bevise noget, planlægge noget i ned i den mindste detalje, men snarere at hævde og kommentere. derfor har alle mine værker samme værdi: små, store, papir, olie, fotos, tekst osv. det hele tjener samme formål som noder i klassisk musik eller ord for forfattere. de får først betydning gennem den sammenstilling der opstår i min udstilling ud af min proces med at bevæge mig rundt og indrette. HAPPENING! vil i andre rum være anderledes, vil i næste måned være anderledes afhængigt af min egen dagsform og af hverdagens forhold.

i modsætning til ord og noder synger de enkelte værker også deres egen sang, men når jeg arrangerer mine udstillinger ignorerer jeg helt disse "klassiske" egenskaber ved mine værker – ligesom når jeg arbejder i mit atelier, hvor der sker en rasende hurtig koncentreret fordybelse i værket efterfulgt af en opdukken til overfladen igen.

pæretræsstyrtet (om min hukommelse)

navnet ordet navnet jeg netop ville sige undslipper netop i det øjeblik jeg gerne vil huske det. et ord jeg har kendt længe et navn et navn jeg skal huske med det samme undslipper så borte som blev dette ord dette navn opløst i samme øjeblik denne person usynlig midt i sætningen dette ord falde i et sort hul i min hjerne måtte i det eksakte øjeblik jeg skulle ville nævne navnet. hvis jeg er heldig kommer jeg i tanke om dette navn senere fuldstændig uden tilhørende sætning fuldstændig alene navnet falder mig så fuldstændig sammenhængsløst dukker navnet ordet op af dette hjernehul senere et par minutter senere eller måske timer eller dage. senere dog under visse omstændigheder ikke længere brugbar da sammenhængen tidligere var i et andet område tidligere i en anden sammenhæng tidligere da jeg i en fuldstændig sætning logisk skulle komme i tanker om dette navn dette ord men så netop dette navn dette ord undslap. borte. i mit hjernehul faldende gemte sig for på et tidspunkt at krybe frem fra dette hjernehul. uden at jeg så skal bruge dette navn dette ord uden logisk sammenhæng men hjernelogisk.

hvad der allerede før mit styrt som hos alle ligegamle mennesker var/skete en smule pludselig at glemme et ord eller navn var efter mit styrt mere specifikt: jeg troede at jeg havde fået dette styrtbetingede hjernehul som alle ord/navne faldt ned i præcis + nøjagtig i øjeblikket hvor skulle huske og udtale var der sekunder forinden stadig så borte. fuldstændig udelukkende umindeligt uundgåeligt borte/gemmende sig for så måske men ikke altid igen at krybe frem når sletikke bemærket ikke nødvendigt og ulogisk, som havde ordet eller navnet haft måtte skulle bruge en ikkebrug for at krybe frem.

mit styrt med bilen 70 meter ned ad en skrænt blev bremset af et lille pæretræ. bilen lå der med mig som jeg mente efter min opvågningen mente at have åbnet dørene normalt på og troede at være steget ud af men i den virkeligt sande virkelighed krøb ud ad vinduet af med 7 trykkede ikke følte ryghvirvler krøb ud af og kun udelukkende tænkte at jeg måtte absolut krybe op ad denne skrænt da jeg ellers måtte fryse ihjel i det tidlige vinterlige eftermiddagsmørke da man ikke ville kunne se mig fra vejen. jeg gik altså langsomt op ad skrænten og blev siddende på midten hvilende så jeg på min bil og den forekom mig egentlig ikke så ødelagt egentlig ikke så slemt og det lille pæretræ og vågnede først igen da en ung politimand bøjede sig over mig meget bekymret. uger senere så jeg min bil hos den venlige ophugger der havde beholdt den til jeg kunne se den og give den fri til endeligt ophug. bilen var fuldstændig ødelagt en skrotbunke. dengang efter styrtet virkede kabinen ikke så slem godt nok i stykker men egentlig ikke så slem stadig genkendelig som min bils kabine logisk nok en smule hulter til bulter men ikke slem. i den virkeligt sande virkelighed var alt fuldstændig ødelagt og jeg indså først ved betragtning og fotografering af denne kabine, at jeg sletikke havde kunnet åbne og stige ud af dørene som jeg uger senere stadigvæk tænkte og beskrev det derimod kun kunne være krøbet ud gennem det ødelagte vindue med 7 trykkede halshvirvler som jeg ikke kunne mærke og som deraf følgende ikke for mig var identificerbare som trykkede umiddelbart efter styrtet og det derfor var normalt at tro at jeg kunne stige normalt ud af bilen med det eneste mål at blive set/fundet for ikke at fryse ihjel på denne alpine skrænt i midvinteren fordi jeg alligevel havde forstået at der alligevel var sket noget og at jeg derfor havde brug for hjælp.

hos den venlige ophugger der stod ved siden af skrotbilen og igen og igen bekymret forsikrede mig om at jeg virkelig ikke behøvede se min bil hvis for slem mens jeg

køligt fotograferede alt for at fastholde den virkelig sande virkelighed i dette øjeblik stod det først klart for mig, at det lille pæretræ havde reddet mit liv, fordi det som altid allerede stod som pæretræs væsen hvor det stod i mit tilfælde i faldlinjen.

hvad sikkert hver dag skal i hverdagen hver dag ved påklædningen ved min mig til-dækning med tøj hver dag skulle klæde sig på hver dag iklæde-afklæde arbejdstøj iklæde-afklæde gåudtøj iklæde-afklæde pyjamas iklædes til natten hver dag altid. jeg tager tøjet i hånden kigger og ser det er bagpå det er foran og tager det på og virkeligt sandt virkeligt og sandfærdigt er det hver gang virkelig hver gang omvendt først – bagpå er foran og foran er bagpå – rive tøjet af kroppen – endelig tage tøjet rigtigt på kaster det på ligegyldigt om sweater sokker skjorte etc osv: altid først omvendt. så rigtigt. tidsspilde. irritation + følenmiggammeljeg.

i baglænskørsel på denne smalle skovvej med min bil sagde jeg højt: "til højre" og kørte til venstre og styrtede 70 meter ned ad skrænten til et lille pæretræ stoppede mig. altid at have forvekslet højre og venstre måhave forvekslet allerede som barn og senere voksen altid måhaveforvekslet, derfor hjælper muligv. at sige det højt men egentlig ikke rigtigt derimod beroliger mig i disse hverdagsmangler disse hverdagsfejl hukommelsesfejl. kan ikke ændres. men forværende gammeljeg ser tøj omvendt vende om og tilmed sige højt rigtigt ingenting hjælper tage omvendt på først. så først efterfølgende rigtigt på.

allerede som barn altid omvendt knapt kunne gøre mig fri mig af det omvendte tøj skrigeskrampe raserianfald barnejeg ikke gammeljeg men egentlig det samme de samme hjælpeløshedsanfald men i dag årtier senere ladedetliggelæremåtte og ikke skrigemåtte som jegbarn. jeg gammelnu. ikke skrigemåtten på trods af hjælpeløshedsvrede. vrede bruge min maskine arbejdemåtten viseskulle med arbejde.

bruge højre og venstre. bruge oppe og nede. bruge perspektiv. og også bruge INGENTING...

miriam cahn 2020

memory
forgetting
womanartisti

i
wanted to become a construction worker
to become a carpenter
a musician and
woman writer

i
wanted to be drawing constructing
carving sawing planning
writing inventing
composing making music
and
walking around standing around
observing
always
every day
every day be actively doing things
daily passionately concentratedly
thinking with my hands
working as if at play
and above all
myself and
alone

i
wanted to become an artist
to become Picasso
Munch Goya Michelangelo
to make infinite columns like Brancusi
animals like Franz Marc
angels like Klee
to be an artist
unconditionally
absolutely
free
to live like a man
but but
never be a man

i
wanted to be a woman
and and and
to live like a man
work like a man
serve nobody never ever
never never never
want to become to be
a wife mother muse girl-friend female
partner
never

never ever
never

i
became a woman artist
and first learn
then forget
the entire world as it presents itself

i became a woman artist
came to know everything
forgot everything
everything everything everything
the concept of art
the image of the artist
and every single principle of structuring
and technique

to be a woman artist
is the great privilege
to forget everyone and everything
to invent working at art anew

i
learn by forgetting
i
work continuously
and forget continuously what I do

to begin every day from scratch
sisyphus-like
but but but
without this classic male suffering
but rather inquisitive eager for the new
newly eagerly swiftly concentratedly
rescuing my life day by day

inventing every day
so that each piece of work is of equal
value
equal equal equal
at home there is nothing to be seen
my work is
away
tidied away stowed away ordered not
visible

at home there are none of my own
pictures hanging
whatever for
its work done
ordered away and stowed away
yet never ever

never never never
really never
never ever
thrown away and disposed of

let the smallest drawing be equally
valuable as the largest extensive work!
the oil painting as the water-colour!
the film as the video!
writing as photography as carving as
singing!

no selection!

whatever for
this final
ostensibly brilliant
individual work
that places the artist
god-like far away
above the everyday human being

whatever for
better and worse
in working at art everything is good
or everything bad
everything everything makes sense
if everything has no purpose
is sense-full
and free of purpose
is unusable
and free of utility
must really
always
unconditionally
be
free

routine however
is death to my working

routine!
not to be confused with skill
skill like practising on an instrument
every day
a whole life long
practising
knowledge and skill
always always practising anew
bodily intellectual spiritual rehearsing

seeing with ones eyes

thinking with ones hands
walking on ones arms and legs and feet
my brain is my body
everything is stored inside it
everything everything everything
the whole world
my entire life
a great river
whose waters are today
broad and slow
flowing towards their end

that is how i work.

miriam cahn 15.9.2013

Miriam Cahn (b. 1949) is one of the most important artists of her generation. In her first solo exhibition in Denmark, the Swiss artist presents selected pieces from an extensive and versatile body of work. Over the course of her long career, she has worked concurrently with several different artistic modes of expression, including performance and film; the exhibition at Kunsthal Charlottenborg features works done in chalk, charcoal, pastel and water-colour on paper, photography, text and oil paintings.

The many figurative works vary greatly in scale – from the intimate to the monumental – and some are part of larger series. They might be disconcertingly confrontational or almost dream-like and often they are characterized by an ambiguity between the calm and the violent, the personal and the universal. Here, they have been put together and installed with great dynamic energy by the artist herself, joining up to form a single, cohesive statement: *ME AS HAPPENING*.

An uncompromising artist, Miriam Cahn has applied a feminist perspective throughout her career. An insistence on equality has always been a fundamental value for her. Using anger and dissatisfaction as driving forces behind her creativity, she challenges centuries of male-dominated art history by assigning a new, active role to the women depicted in art. In Miriam Cahn's work, women are not shy creatures with downcast eyes; they look you directly in the eye. They have a prominent, powerful sexuality that is not hidden away; they give birth to children, they age. Issues associated with the human body and power relations are uncovered, and current conflicts such as migration, war, terrorism and flight are investigated. Other works take their starting point in specific locations she herself has experienced such as the mountain landscape of southern Switzerland, where she lives.

This exhibition has been planned for a

long time, and several months ago Miriam Cahn decided, having familiarised herself with the architecture at Kunsthal Charlottenborg, to exhibit the two works series *schlafen* [to sleep] and *altich* [old-i] in separate galleries, unaccompanied by any other works. A third room was dedicated to works from the '00s. By contrast, the selection and placement of works in the first three rooms was not decided until about a week before the exhibition opening, when Miriam Cahn arrived in Copenhagen to install the exhibition herself.

The title of the exhibition points to the artist's improvised but precise way of working: the selection and juxtaposition of these specific works in these particular gallery spaces. However, it is also a reference to the 'happenings' of the 1960s, which centred on the artist's own body. The body takes centre stage for Miriam Cahn, too: for her, creating works in the studio and then installing them in exhibition rooms is a physical activity closely linked to the body and its capabilities.

Throughout her career, Miriam Cahn has applied a fundamental insistence on equality – whether between the sexes, between humans and animals, or between her many different types of works. To her, the smallest drawing is as important as the largest painting, a film can possess the same qualities as a performance, and a hastily completed sketch is quite on par with a painting created over the course of several months.

The artist's wish to challenge and abolish firmly entrenched hierarchies also finds expression in her texts and titles, all written in either all caps or lower-case letters. The exhibition title is a good example, and the works presented carry titles such as *meine persönliche wolke* [my personal cloud], *mit offenen augen träumen* [dreaming with one's eyes open] or *so fühle ich mich* [that is how i feel]. The longer text pieces she writes are marked by the same consistency.

Drawing on her own experiences and observations, Miriam Cahn often returns to previous works to establish connections and conversations between the personal,

the natural and the historical. This exhibition mainly comprises works from the last 25 years, including a number of

recent works. Joined up by the artist's own dynamic arrangement, they have become *ME AS HAPPENING*.

ME AS HAPPENING Miriam Cahn

ME AS HAPPENING is the continuation of my exhibitions from the past year, which were entitled *ICH ALS MENSCH – I AS HUMAN*, and it is more personal.

the fact that i set up my exhibitions in person has always been central, but with the most recent exhibitions the physically swift installation process has become far more pronounced, not least because i am now older.

“swift” means that i find a musically swift rhythm. the works also have to be light enough for me to carry them around both by myself and quickly, as at home in my studio – i have always worked alone = autonomously. the dance element too is a swift movement around the exhibition spaces with the works, and this moving around and positioning then leads to the valid exhibition similar to a film still. the exhibition looks different today from what it would be tomorrow – but the version established now is the valid one and it should have a ring, a resonance, to it.

when i was a young artist in the 1960s and 1970s, the bodily and political quality of fluxus and happenings had an existential influence on me. above all i was excited by the entirely new performance and video art, which was employed by an unusually high number of women artists – their bodies were their political instrument. i, however, always wanted to stick to my “traditional” materials.

ME AS HAPPENING also means, in my personal english: everything that happens to me, or this is what happens to me, or i am what happens to me – what happens in the world – what happens to me and how these day-to-day events flow through me and are used by me.

for this reason i work out my exhibitions very slowly in a musically slow rhythm and the ideas come and go until i catch, capture! the moment that could constitute the exhibition for these particular spaces. then i choose the works that fit.

in this way i subvert the magnumopus-heaviness-and-weightiness of the male art canon: i do not want to resolve anything, implement anything, prove anything, plan anything down to the last detail – rather, i assert and comment. therefore all of my works are of equal value: small, large, paper, oils, photos, writing etc. all have the same functions as notes in classical music or words for writers. they acquire sense through the arrangement that emerges in my exhibition through my process of moving around and arranging. *HAPPENING!* in other spaces it would be different, next month different, in line with my form and mood on the day and also day-to-day circumstances.

in contrast to words and notes, the individual works also sing, resonate, each one for itself, but when i am installing my exhibitions i ignore totally these “classic” characteristics of my works – as when i am working in my studio, where work is a furiously fast and highly concentrated submersion in the work process and then a coming back up to the surface again.

the mountainsideplungepeartreecrash (concerning my memory)

the name the word the name that i just want to say slips my mind just at the very moment when i ought to remember it. a word i have known for a long time now a name a name i ought to immediately remember falls away all of a sudden in mid-sentence away as if this word this name were to dissolve itself at that moment this person were to make herself or himself invisible in mid-sentence this word has to fall into a black hole in my brain at the precise moment that i ought to have to must want to mention the name. if i am lucky this name comes back to me again later completely without any associated sentence completely alone the name completely out of context the name the word surfaces again out of this brain hole later a few minutes later or even hours or days. later however in some circumstances no longer of use because the context was earlier in a different area earlier in a different connection earlier when in a complete sentence logically i ought to have remembered this name this word but precisely this name this word fell away. away. into my brainhole falling hid itself only to crawl out again out of this brainhole some time or other. without my needing this name this word at that time without any logical connection yet brainlogical.

what used to be/happened a little even before my crash as with all people of the same age as me this sudden forgetting of a word or a name was after my crash more prominent: i thought i had got this new crash-caused brainhole into which all words/names immediately fell at the precise and exact moment of ought to be remembering and articulating seconds before still there then away. completely absolutely unrememberable irrevocably away/hiding themselves only to then maybe but not always crawl out again like a frightened animal. this word this name crawling out above all at times when not at all in mind not necessary and non-logical as if the word or the name had had to ought to need a non-need in order to creep out.

my crash in my car plunging 70 metres down a mountainside was brought to a halt by a little pear tree. the car lay there with me inside me who on waking up thought i had opened the door normally thought and believed i had got out but in the really true reality crawled out through the broken window with 7 partially fractured not felt vertebrae crawled out and had only one single thought that i absolutely had to must crawl up this mountainside because otherwise in the growing darkness of a winters afternoon i would have to freeze to death because i could not be seen from the road. slowly therefore i went up crawled up the mountainside and rested sitting half-way up looked at my car and thought it was not so damaged actually not so bad nor the little pear-tree and only woke up again when a young policeman among others bent over me very concerned. weeks later i saw my car at the friendly motor salvage contractors who had kept it until i could look at it and give my assent to its definitive disposal. the car was utterly smashed totalled a heap of wreckage. back then after the crash i had thought its interior not so bad bust up but actually not so bad still recognizable as the interior of my car a little mucked around sure but not bad. in the really true reality it was all totally smashed totalled and it was only when looking closely and photographing this interior that i realized that i could not at all have opened the door and got out as i had weeks later still thought and described but could only have crawled out through the smashed window with 7 partially fractured vertebrae that i could not feel consequently could not be recognized by me as partially broken immediately after the crash and therefore it was normal to think i could get out of the car normally with the sole goal of being spotted/found so as not to freeze to death on this alpine mountainside in deep winter because I had after all grasped that something after all had happened and I therefore needed help.

at the friendly motor salvage operators who stood beside the wrecked car and assured me again and again I did not really have to see my car in case it was too grim while I was coolly photographing everything so as to capture images of the really true reality only at this moment did it become clear to me that the little pear tree had saved my life because it was as it always had been standing where it stood as a pear tree natural being in my case in the line of fall.

what certainly must be done every day in day-to-day life every day when getting dressed when covering myself with clothing every day having to must get dressed putting-on-taking-off every day putting-on-taking-off working clothes putting-on-taking-off going-out clothes putting on pyjamas for the night every day always. i take the piece of clothing into my hands look and see that this is the back this is the front and pull it on and really true really and truly each time it is really each time at first the wrong way around – back is front and front is back – tug the clothing from my body – at last put on shuffle on clothing correctly no matter whether pullover socks shirt etc etc: always wrong way around at first. then correct. loss of time. annoyance + considermyselfoldi.

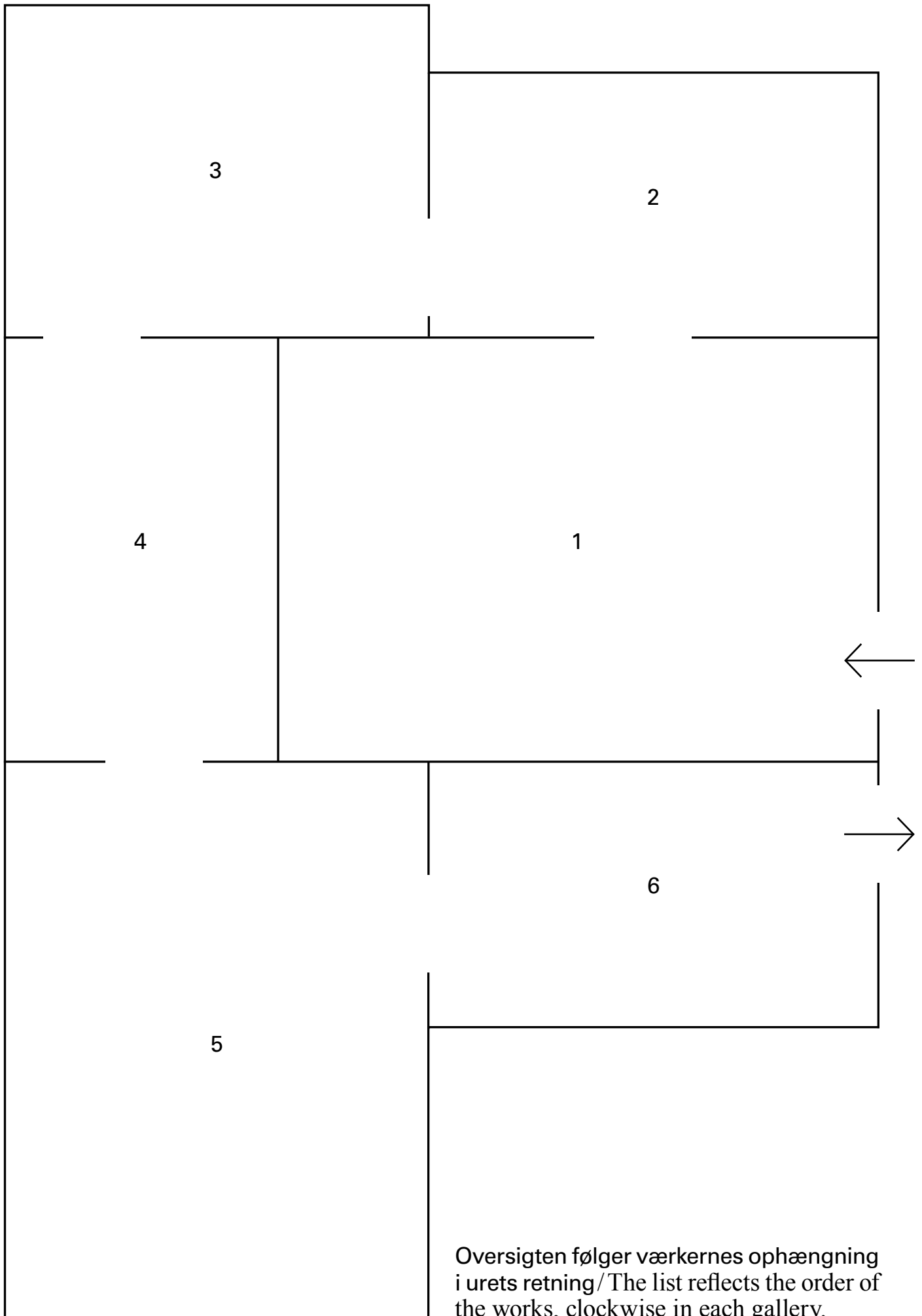
when reversing down this narrow forest path in my car i said to myself out aloud “to the right” and drove to the left and plunged 70 metres down the hillside until a little pear tree halted me. having always confused right and left having to have had to confuse already as a child and later grown up having to have had to confuse always, therefore saying out aloud poss. useful but actually not really but a calming myself down about this day-to-day deficiency this day-to-day error slip of memory always all along. cant be changed. but getting worse oldi see clothing wrong way around turning to right way around and even saying out aloud correctly no use put on wrong way around at first. only then subsequently put on right way.

already as a child always wrong way around scarcely able to free myself from the wrong-way-around clothing screaming fits tantrums of rage childi not oldi but really the same thing the same fits of helplessness but today decades later having to must learn to accept and must not have to scream like ichild. i oldnow. must not have to scream despite rage of helplessness. needing anger my machine got to must work should ought to show with works and working.

using right and left. using above and below. using perspective. and also using NOTHING ...

miriam cahn 2020

Værkoversigt/List of works



Oversigten følger værkernes ophængning i urets retning/The list reflects the order of the works, clockwise in each gallery.

- 1 *alterswerk*, 1.8.2014
Farveblyant på scannet fotografi på papir /coloured pencil on scanned image on paper
29×42 cm
- o.t. aquarelle*, 17.7.2019
Akwarel på papir/watercolour on paper
35×53 cm
- wesen*, 28.5.2018
Olie på træ/oil on wood
85×80 cm
- o.t.*, 2.11.2019
Farveblyant på scannet fotografi på papir /coloured pencil on scanned image on paper
25×20 cm
- am strand*, 1.1.2020
Blyant og pastel på papir /pencil and pastel on paper
59×22,5 cm
- bébé grandeur originale*, 22.6.2019
Blyant på papir/pencil on paper
35×46 cm
- o.t.*, 22.3.2016.
Blyant på papir/pencil on paper
47×34 cm
- sonnentier*, 16.10.2019
Olie på lærred/oil on canvas
25×38 cm
- schön!*, 31.5. + 6./8.6.2016
Olie på lærred/oil on canvas
255×406 cm
- gebären*, 13.6.2019
Olie på træ/oil on wood
110×100 cm
- zeige!*, 17 + 25.12.2018
Olie på træ/oil on wood
160×90 cm
- schön*, 22.8.2016
Scannet fotografi på papir/scanned image on paper
29×20 cm
- boxen*, 6.8.2013
Farveblyant på fotografi/coloured pencil on photograph
20×26 cm
- o.t. scan/frbsft*, 21.10.2016
Farveblyant på scannet fotografi på papir/coloured pencil on scanned image on paper
20×26,5 cm
- o.t. aquarelle*, 24.7.2019
Akwarel på papir/watercolour on paper
33×48 cm
- nur frauen*, 14.12.2014
Olie på lærred/oil on canvas
200×180 cm
- o.t.*, 18.7.2018
Blyant på papir/pencil on paper
70×54 cm
- farbig*, 12.12.2018
Farveblyant på scannet fotografi på papir /coloured pencil on scanned image on paper
29×68 cm
- noch ist der baum grün*, 30.6.2011
Farveblyant på papir/coloured pencil on paper
50×65 cm
- MARE NOSTRUM*, 2008 + 27.6.2017
Olie på lærred/oil on canvas
190×180 cm
- zeige!*, 8. + 12./19.2019
Olie på lærred/oil on canvas
290×200 cm
- o.t.*, 11.11.2015
Pastel på papir/Pastel on paper
70×100 cm
- versinken*, 7.9.2017
Blyant på papir/Pencil on paper
70×94 cm
- schnell!* ölkreide, 12.3.2018
Oliepastel på papir/oil pastels on paper
87×66 cm
- schreck*, 12.8.2013
Pastel på papir/pastel on paper
36×33 cm
- o.t.*, 6.11.2018
Olie på træ/oil on wood
180×90 cm
- o.t.*, 30.7.2017
Blyant på papir/pencil on paper
70×100 cm
- WAS MICH ANSCHAUT*, 1.11.2019
Olie på lærred/oil on canvas
200×190 cm
- 2 *o.t.*, 11.2018
Olie på træ/oil on wood
90×70 cm
- o.t.*, 17.7.2018
Olie på træ/oil on wood
76×118 cm
- küssenmüssen*, 18.8.2018
Pastel på papir/pastel on paper
30×37 cm
- undarstellbar*, 7.11.2019
Blyant på papir/pencil on paper
37×105 cm
- das hinschauen*, 9.9.2019
Kul på papir/charcoal on paper
19×15 cm
- alltag*, 19.8.2019
Blyant og kul på papir/pencil and charcoal on paper
40×220 cm
- o.t.*, 16./17.5. + 9.9.2019
Olie på træ/oil on wood
100×110 cm
- weiss fickt schwarz*, 29.3.2019
Blyant, kridt og kul på papir/pencil, chalk and charcoal on paper
35×41 cm
- schauen*, 4.3.2015
Farveblyant på scannet fotografi på papir /coloured pencil on scanned image on paper
29×75 cm

	<p><i>zeigel</i>, 14.10.2019 Farveblyant på scannet fotografi på papir /coloured pencil on scanned image on paper 28×17 cm</p>		<p><i>hier habe ich gewohnt</i>, 17.8. + 3.9.2019 Olie på lærred/oil on canvas 285×202 cm</p>
	<p><i>uberlebende (undarstellbar)</i>, 13.6.1998 Olie på lærred/oil on canvas 130×90 cm</p>	4	<p><i>schlafen</i>, 24.11. - 23.12.1997 Olie på lærred/oil on canvas 27×35,5 cm</p>
	<p><i>vergnügenzeigen</i>, 24.12.2018 Pastel på papir/pastel on paper 67×100 cm</p>		<p><i>schlafen</i>, 24.11. - 23.12.1997 Olie på lærred/oil on canvas 22×39,5 cm</p>
	<p><i>küssenmüssen</i>, 21.7.2019 Blyant og kridt på papir/pencil and chalk on paper 22×18 cm</p>		<p><i>schlafen</i>, 24.11. - 23.12.1997 Olie på lærred/oil on canvas 21,5×30 cm</p>
	<p><i>o.t.</i>, 2./3. + 28.12.2018 Olie på træ/oil on wood 45×70 cm</p>		<p><i>schlafen</i>, 24.11. - 23.12.1997 Olie på lærred/oil on canvas 32,5×47,5 cm</p>
	<p><i>o.t.</i>, 29.7.2019 Blyant og kridt på papir/pencil and chalk on paper 24×40 cm</p>		<p><i>schlafen</i>, 24.11. - 23.12.1997 Olie på lærred/oil on canvas 35,5×60,5 cm</p>
	<p><i>o.t. aquarelle</i>, 28.6.2016 Akavrel på papir/watercolour on paper 63×77 cm</p>		<p><i>schlafen</i>, 24.11. - 23.12.1997 Olie på lærred/oil on canvas 20,5×44 cm</p>
	<p><i>le milieu du monde</i>, 19.3.2019 Olie på træ/oil on wood 115×75 cm</p>		<p><i>schlafen</i>, 24.11. - 23.12.1997 Olie på lærred/oil on canvas 52×97 cm</p>
	<p><i>könnteichsein</i>, 27.10.2018 Olie på lærred/oil on canvas 77×80 cm</p>		<p><i>schlafen</i>, 24.11. - 23.12.1997 Olie på lærred/oil on canvas 30×51 cm</p>
	<p><i>orgasm</i>, 5.12.2019 Blyant og kul på papir/pencil and chalk on paper 30×70 cm</p>		<p><i>schlafen</i>, 24.11. - 23.12.1997 Olie på lærred/oil on canvas 22×35,5 cm</p>
	<p><i>unfertig</i>, 1996 + 17.12.18 + 5.3.2019 Olie på lærred/oil on canvas 90×50 cm</p>		<p><i>schlafen</i>, 24.11. - 23.12.1997 Olie på lærred/oil on canvas 19,5×22,5 cm</p>
	<p><i>o.t.</i>, 18.7.2018 Kul og pastel på papir /charcoal and pastel on paper 46×61 cm</p>		<p><i>schlafen</i>, 24.11. - 23.12.1997 Olie på lærred/oil on canvas 32,5×47,5 cm</p>
	<p><i>gebären ölkreide</i>, 4./5.9.2019 Oliepastel på papir/oil pastels on paper 100×87 cm</p>		<p><i>schlafen</i>, 24.11. - 23.12.1997 Olie på lærred/oil on canvas 35,5×60,5 cm</p>
3	<p><i>GEZEICHNET</i>, 09/15.08.2014 Olie på lærred/oil on canvas 270×340 cm</p>		<p><i>schlafen</i>, 24.11. - 23.12.1997 Olie på lærred/oil on canvas 35,5×71,5 cm</p>
	<p><i>malojaangst erinnern</i>, 1.3. + 21.5.2015 Blyant på papir/pencil on paper 69×100 cm</p>	5	<p><i>malfreude</i>, 21.6.2009 Olie på lærred/oil on canvas 260×250 cm</p>
	<p><i>hier habe ich gewohnt</i>, 12.11.2019 Blyant på papir/pencil on paper 123×170 cm</p>		<p><i>o.t. foto</i>, 1.2.2001 Fotografi på papir/photograph on paper 24×30 cm</p>
	<p><i>hier wohne ich</i>, 15.12.2018 Olie på lærred/oil on canvas 255×290 cm</p>		<p><i>9/11</i>, 18.11.2018 Scannede fotografier på papir/scanned images on paper 200×160 cm</p>
	<p><i>vor meinem haus</i>, 14.5.2019 Olie på lærred/oil on canvas 255×210 cm</p>		<p><i>o.t.</i>, 26.6.2008 Blyant, kul og kridt på papir/pencil, charcoal and chalk on paper 21×30 cm</p>
	<p><i>heute nacht mein elternhaus überflogen</i>, 8.6.2018 Olie på lærred/oil on canvas 190×180 cm</p>		<p><i>lachen bei gefahr</i>, 29.10.2010 Pastel på papir/pastel on paper 65×91 cm</p>

- fallblick/absturzstelle/gedenkstätte*, 26.5.2005
Blyant på papir/pencil on paper
42×59 cm
- äffchentraum*, 23./24.12.2002
Fotografisk print og kridt på papir/photographic
print and chalk on paper
125×28 cm
- in landschaften/fleischhaus*, 26./1 + 9. + 20.2.2004
Olie på lærred/oil on canvas
202×157 cm
- F-H (aus der sicht der 2 filmer)*, 12.1.2005
Blyant, kul og kridt på papir/pencil, charcoal and
chalk on paper
70×58 cm
- fallhöhe/horizontsuche*, 19.12.2004
Blyant på papir/pencil on paper
42×30 cm
- fallhöhe*, 29.11.2004
Blyant, kul og kridt på papir/pencil, charcoal and
chalk on paper
21×30 cm
- über fallhöhe nachdenken*, 17.11.2004
Blyant på papir/pencil on paper
59×64 cm
- ereignis*, 13.12.2006
Blyant, kul og kridt på papir/pencil, charcoal and
chalk on paper
11×50 cm
- stadt, fluss, absturzstelle*, 3.11.2005
Blyant på papir/pencil on paper
21×30 cm
- geschnitzt liegen*, 20.1.2008
Olie på lærred/oil on canvas
98×195 cm
- KÖPFE*, 11.10.2019
Scannede fotografier på papir
/scanned images on paper
30×400 cm
- zensur*, 21.5.2008
Blyant, kul og kridt på papir/pencil, charcoal and
chalk on paper
21×21 cm
- 6 *schlafen*, 2.1.2020
Olie på lærred/oil on canvas
185×115 cm
- o.t.*, 24.11.2019
Olie på lærred/oil on canvas
115×65 cm
- altich*, 25.12.2019
Blyant på papir/pencil on paper
100×70 cm
- beim ausfüllen an meine mutter denken*, 4.10.2013
Pastel på papir/pastel on paper
29×23 cm
- schreck*, 18.12.2013
Blyant på papir/pencil on paper
32×28 cm
- was ich sehe ist nicht was ich fühle*, 8.11.2019
Olie på lærred/oil on canvas
170×135 cm
- meine persönliches händehoch*, 31.8.2014
Olie på lærred/oil on canvas
100×55 cm
- so fühle ich mich*, 23.12.2019
Olie på lærred/oil on canvas
170×90 cm
- disaster*, 29.9.2003
Kridt og oliepastel på papir
/chalk and oil pastel on paper
29,5×21 cm
- o.t.*, 5.11.2019
Oliepastel på papir/oil pastel on paper
94×62 cm
- älter*, 1975 + 1.8.2004
Olie på lærred/oil on canvas
65×74 cm
- ALTICH*, 4.1.2020
Akvarel på papir/water colour on paper
93×192 cm
- o.t.*, 8.5. + 23.11.2008
Olie på lærred/oil on canvas
60×53 cm
- o.t.*, 1974
Olie på lærred/oil on canvas
26×20 cm
- kriegerinich*, 25.11.2007
Olie på lærred/oil on canvas
90×60 cm
- altich*, 1.1.2020
Scan og farveblyant på papir/scan and coloured
pencil on paper
28×20 cm
- o.t.*, 25.9.2007
Blyant på papir/pencil on paper
30×21 cm
- heuteich*, 27.9.13, 2013
Olie på lærred/oil on canvas
111×55,2 cm
- gigantischich*, 27.1.2013
Olie på lærred/oil on canvas
230×170 cm
- altich*, 4.11.2019
Olie på lærred/oil on canvas
170×90 cm
- meine persönliche wolke*, 16.8.1995
Kridt og pastel på papir/chalk and pastel on paper
30×42 cm
- früherspäterich*, 4.8.2013 + 10.5.2015
Blyant på papir/pencil on paper
48×42 cm
- so fühle ich mich*, 5.2019 + 10.6.2019
Olie på lærred/oil on canvas
180×90 cm
- langes nachdenken gezeichnet*, 2./3.11.2014
Olie på lærred/oil on canvas
70×85 cm
- Courtesy the artist, Meyer Riegger, Berlin/
Karlsruhe, and Galerie Jocelyn Wolff, Paris.



o.t., 25.8.02. Detail.

Miriam Cahn (født 1949 i Basel) bor og arbejder i Stampa i Schweiz. Hun har de sidste par år haft omfattende soloudstillinger på Sifang Art Museum, Nanjing (2020), Haus der Kunst, München (2019), Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía, Madrid (2019), Kunsthaus Bregenz (2019), Museum of Modern Art, Warszawa (2019) og Kunstmuseum Bern (2019). Hun har deltaget i lang række prestigefyldte internationale gruppeudstillinger, senest bl.a. Sydney Biennalen (2018), Documenta 14, Athen og Kassel (2017), São Paulo Museum of Art (2017) og Centre Pompidou, Paris (2016). Hun har en lang række udstillingskataloger bag sig, og i 2019 blev *Writing in Rage* udgivet, en samling af Miriam Cahns egne tekster redigeret af kunstneren selv.

Miriam Cahn (born 1949 in Basel) lives and works in Stampa in Switzerland. In the last few years she has had large-scale solo exhibitions at Sifang Art Museum, Nanjing (2020), Haus der Kunst, Munich (2019), Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía, Madrid (2019), Kunsthaus Bregenz (2019), Museum of Modern Art, Warsaw (2019) and Kunstmuseum Bern (2019). She has participated in a large number of prestigious group exhibitions including the Sydney Biennial (2018), Documenta 14, Athens og Kassel (2017), São Paulo Museum of Art (2017) And Centre Pompidou, Paris (2016). She has had several exhibition catalogues and publications and in 2019 *Writing in Rage* was published, a collection of Miriam Cahn's own writings, edited by the artist herself.

Miriam Cahn, *ME AS HAPPENING*

Kunsthall Charlottenborg

8 Oct 2020 – 21 Feb 2021

Kurator/ Curator

Henriette Bretton-Meyer

Tekst / text

Henriette Bretton-Meyer, Miriam Cahn

Oversættelse / translation

Maria Catalina Heitmann: pæretæsstyrtet (om min hukommelse) (tysk-dansk)

Richard Humphrey: the mountainsideplungepeartreecrash (concerning my memory),
memory forgetting womanartisti, ME AS HAPPENING (tysk-engelsk)

Jacob Jonia: erindring glemsel kvindekunstnerjeg (tysk-dansk)

René Lauritsen: introduktion (dansk-engelsk), ME AS HAPPENING (tysk-dansk)

Design

Wrong Studio

© Kunsthall Charlottenborg, forfattere, oversættere

ME AS HAPPENING er initieret og organiseret af The Power Plant Contemporary Art Gallery i Toronto, hvor den vil finde sted i 2021. Udstillingen er realiseret med støtte fra den schweiziske ambassade i Danmark, Pro Helvetia, Møbeltransport Danmark Fine Art, Det Obelske Familiefond, Statens Kunstfond.

ME AS HAPPENING is organized and circulated by The Power Plant Contemporary Art Gallery in Toronto where it will take place in 2021. The exhibition has been realised with support from the Embassy of Switzerland in Denmark, Pro Helvetia, Møbeltransport Danmark Fine Art, the Obel Family Foundation, the Danish Arts Foundation.

KUNSTHAL CHARLOTTENBORG

Kongens Nytorv 1, 1050 København K

kunsthallcharlottenborg.dk

Tir-fre 12–20 (ons fri entré 17–20), lør-søn 11–17

Tue-Fri 12am–8pm (Wed free admission 5pm–8pm), Sat-Sun 11am–5pm



schlafen, 2.1.20.